

[Arbejdsministeren]

se at få disse positive virkninger også på andre områder – med den samme mulighed for at aftale bestemmelser inden for overenskomsterne også på andre områder?

Jeg vil gerne sige til hr. Lawaetz, som igen tog fat på diskussionen om efterlønsordningen, at hvis hr. Lawaetz og andre tænker tilbage på den debat, der var, da vi gennemførte efterlønsordningen, og prøver at huske på alle de påstande, der blev fremsat i forbindelse med efterlønsordningen, så vil hr. Lawaetz også med en vis selvkritik og den ærlighed, der præger hr. Lawaetz, medgive, at en række af de påstande, der i sin tid fremførtes, var uden hold i virkeligheden. Jeg tænker her f. eks. på påstanden om, at ordningen alene ville føre til, at de ældre ville blive presset ud af arbejdsmarkedet. Virkningen af forslaget har været den stik modsatte. Den ældre arbejdskraft er i dag en mere værdsat, en mere respekteret arbejdskraft på virksomhederne, end den var, før forslaget blev gennemført. Jeg tror, noget tilsvarende vil gælde overarbejdsforslaget.

Regeringen er villig til at udfolde al mulig smidighed, åbenhed og forståelse over for andre partiers synspunkter for at få dette igennem. Det gælder selvfølgelig også fru Lilli Gyldenkildes synspunkter. Jeg tror imidlertid, fru Lilli Gyldenkilde ikke nødvendigvis skal opfatte det som en svækkelse af forslaget, at der er en aftalefrihed i forbindelse med forslagets igangsættelse. Forslaget skal rent faktisk først træde i kraft efter adskillige måneder, altså først til næste år. Men det er i virkeligheden noget positivt, at vi laver lovgivning, der tilskynder til, at man på arbejdsmarkedet – i enighed lønmodtagere og arbejdsgivere imellem – løser sine egne problemer, og at man i videst muligt omfang undgår det, som også fru Lilli Gyldenkilde ved mange lejligheder har peget på faren i, nemlig indblanding i handlingerne på arbejdsmarkedet. Vi skal vel være så konsekvente som overhovedet muligt.

Til hr. Niels Helveg Petersen havde man næsten lyst til at sige: »Også du, Kristen Helvegs søn.« Magen til mangel på interesse for at gå ind på en utraditionel, perspektivrig måde at løse et samfunds grundlæggende problemer omkring beskæftigelsen på har man sjældent været præsenteret for. Hr. Niels Helveg Petersen afsagde uden nærmere argumentation dødsdommen over dansk ar-

bejdsmarkedspolitik, som hans parti i øvrigt i parentes bemærket har været ansvarligt for i alle dens faser – og det håber jeg også det vil være i fremtiden. Ja men er det rigtigt? Jeg tror, det danske arbejdsmarked fungerer mere effektivt og mere smidigt og mere fornødtigt end arbejdsmarkedet i de fleste andre lande, som i øvrigt i parentes bemærket melder om langt større paradoksproblemer end dem, vi har – og vitterlig bør løse – i det danske samfund.

Bør vi ikke bruge denne lejlighed og i øvrigt erhvervslivets situation til i fællesskab i løbet af 1980 at støtte den kampagne, som regeringen allerede har annonceret, og tage ud på alle de enkelte virksomheder for at finde ud af, hvilke arbejdskraftbehov de har, og så sørge for gennem uddannelsesforanstaltninger, gennem effektiviseret formidling, at virksomhederne får deres arbejdskraftbehov tilfredsstillet? Vi får brug for overarbejdsloven i foråret 1981 for at løse beskæftigelsesproblemerne, og jeg håber meget, at det radikale venstre vil være at få i tale i den forbindelse.

Jeg skal ikke drille ved denne lejlighed, men jeg kan dog ikke skjule, at hr. Bolvig den 31. januar 1979 spurgte, om jeg allerede dagen efter ville fremsætte et forslag om begrænsning af og afspadsering af overarbejde. Jeg tillod mig at fortolke hr. Bolvigs forslag som en positiv interesse for forslaget, hvilket hr. Bolvig bekræftede. Mindes man det, fru Aase Olesen engang sagde til hr. Kaj Hansen under en debat i folketinget: et ord er et ord, og en mand er en karklud. Hvad er en radikal, hr. Niels Helveg Petersen, i den forbindelse?

Jeg håber, at det må være muligt – til trods for de mange negative meldinger – mellem partier, der tidligere har kunnet tale om tingene i en interesse for at yde et bidrag til at nedbringe vores arbejdsløshedsproblem, at finde frem til så smidig en ordening i pagt med de bedste traditioner på det danske arbejdsmarked, at vi i fællesskab, et flertal i folketinget, kan gennemføre en begrænsning og en afspadsering af overarbejde.

Brøndsted (V):

Der er noget, der egentlig deprimerer mig meget, når man hører udtalelserne fra dem, der går ind for et lovforslag som dette; det er